

2. Слободно кретање радника,
3. Право оснивања предузећа и слобода пружања услуга,
4. Слободно кретање капитала,
5. Јавне набавке,
6. Право привредних друштава,
7. Право интелектуалне својине,
8. Политика конкуренције,
9. Финансијске услуге,
10. Информационо друштво и медији,
11. Пољопривреда и рурални развој,
12. Сигурност хране, ветеринарска и фитосанитарна политика,
13. Рибарство,
14. Транспортна политика,
15. Енергетика,
16. Опорезивање,
17. Економска и монетарна политика,
18. Статистика,
19. Социјална политика и запошљавање,
20. Предузетништво и индустријска политика,
21. Трансевропске мреже,
22. Регионална политика и координација структурних инструмената,
23. Правосуђе и основна права,
24. Правда, слобода и безбедност,
25. Наука и истраживање,
26. Образовање и култура,
27. Животна средина,
28. Заштита потрошача и заштита здравља,
29. Царинска унија,
30. Спољни односи,
31. Спољна, безбедносна и одбрамбена политика,
32. Финансијски надзор,
33. Финансијске и буџетске одредбе,
34. Институције,
35. Остало.

О сваком поглављу се преговара посебно. Преговори трају док се ЕУ и држава кандидат не договоре око услова под којима ће држава кандидат ускладити своје законодавство са правним тековинама ЕУ.

31. Структура ЕУ (области и питања о којима се одлучује, односно утврђују заједничке политике у ЕУ).

ЕУ има само надлежности које су јој додељене уговором (принцип преноса). Према овом принципу, ЕУ може деловати само у границама надлежности које државе чланице пренесу на ЕУ путем оснивачких уговора и то у сврху постизања циљева наведених у њима. Надлежности које нису додељене ЕУ путем Уговора остају на државама чланицама ЕУ. Разграничење надлежности између ЕУ и чланица је јасно учињено Лисабонским уговором. Ове надлежности су подељене у три главне категорије:

- искључиве надлежности;
- дељене надлежности; и
- подржавајуће надлежности.